

Η ημέρα που ευωδίασε Αγιότητα: Αφιέρωμα στον Άγιο Εφραίμ της Νέας Μάκρης και τη θαυμαστή εύρεση των Λειψάνων του

/ [Επικαιρότητα](#)

Ο [Άγιος Εφραίμ](#) ο μεγαλομάρτυρας και θαυματουργός ο οποίος μαρτύρησε από τους Τούρκους για την πίστη και την αγάπη του στον Χριστό το 1426, αποτελεί έναν από τους πολλούς Αγίους που κατέταξε η Αγία και Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου επί των ημερών της Πατριαρχίας του Παναγιωτάτου [κ.κ. Βαρθολομαίου](#).

Άγνωστος για πολλούς μέχρι το 1950, όπου μία μέρα σαν σήμερα, στις 3 Ιανουαρίου,

η χάρις του Θεού έμελλε να τον αποκαλύψει. Έκτοτε αναρίθμητα τα θαύματά και οι ευεργεσίες του προς όσους επιζητούν τη βοήθεια του. Χιλιάδες πιστοί από όλο τον κόσμο ταξιδεύουν κάθε χρόνο για να προσκυνήσουν το σκήνωμά του. Εκατοντάδες παιδιά έχουν λάβει προς τιμήν του Αγίου Εφραίμ το όνομά τους. Μεγάλη είναι η ευλάβεια του λαού μας για τον νεοφανή Άγιο της Εκκλησίας μας με ναούς και παρεκκλήσια να έχουν χτιστεί σε όλη την Ελλάδα.

Η Μονή του Αγίου Εφραίμ στο όρος Αμώμων Αττικής είναι ένα από τα παλαιότερα μοναστήρια. Στο βίντεο της [Pemptousia TV](#) που ακολουθεί, η σειρά ντοκιμαντέρ “**Άγιος Εφραίμ και το μαρτύριό του**”, μας βοηθά να περιηγηθούμε στην Ιερά Μονή και να μάθουμε για τις μαρτυρικές στιγμές του Αγίου αλλά και στο πώς ανακαλύφθηκε το **ευωδιάζων σκήνωμά του**.

Δείτε το βίντεο [ΕΔΩ](#)

Από τις σφαγές των Τούρκων στην ανεύρεση του ιερού σκηνώματος του Αγίου

Η Μονή του Αγίου Εφραίμ στη Νέα Μάκρη είναι ένα από τα παλαιότερα μοναστήρια. Πολλοί μοναχοί και ιερείς έμειναν εκεί και προσευχήθηκαν στον Κύριο. Στα χρόνια της τουρκοκρατίας έγιναν μεγάλες και βάρβαρες σφαγές, όπου

ξεκληρίστηκε το μοναστήρι.

Το 1945 η μοναχή τότε Μακαρία πήγε στα ερείπια της αρχαίας μονής του Ευαγγελισμού, άλλοτε ονομαζόμενης ως Σταυροπηγιακής, του Όρους Αμωμών, στις βορειοανατολικές υπώρειες του Πεντελικού. Απο θεία παρόρμηση, διαμόρφωσε ένα κελάκι εκεί και άρχισε να καθαρίζει τα ερείπια του παλαιού Ναού για να τον ανακατασκευάσει. Εκεί πολλές φορές διαλογιζόταν ότι σε εκείνα τα χώματα είχαν ζήσει κατά την πάροδο των αιώνων μοναχοί και προσευχόταν να γνωρίσει ή να της φανερωθεί κάποιος από αυτούς. Μια φωνή, αρχικά σιγανή αλλά με τον καιρό δυνατότερη στην ψυχή της, της έλεγε: «Σκάψε και θα βρεις αυτό που επιθυμείς», μέχρι τη στιγμή που της είχε φανερωθεί ένα σημείο στο προαύλιο του μοναστηριού.

Έτσι στις 3 Ιανουαρίου 1950 ανέθεσε σε εργάτη το σκάψιμο του συγκεκριμένου σημείου που της υποδείκνυε η ίδια η ψυχή της. Αν και ο εργάτης ήταν αρνητικός

και ήθελε να σκάψει οπουδήποτε αλλού παρά σε αυτό το σημείο, τελικά, μετά από τις εκκλήσεις και τις προσευχές, ο εργάτης πείστηκε και ξεκίνησε να σκάβει. Το σημείο είχε ένα μισογκρεμισμένο τζάκι, τοίχο και πράγματα που καταδείκνυαν ότι εκεί κάποτε υπήρχε κελί κάποιου μοναχού. Το πρώτο εύρημα, ένα κεφάλι. Μάλιστα, ο χώρος ανέδυε μια ευωδιά.

«Γονάτισα με ευλάβεια και ασπάστηκα το σκήνωμα του Αγίου και αισθάνθηκα βαθιά την έκταση του μαρτυρίου του. Η ψυχή μου γέμισε από αγαλλίαση, απέκτησα μεγάλο θησαυρό, και παίρνοντας το χώμα με προσοχή έβλεπα την αρμονία του σκηνώματός του, που, αν και τόσους αιώνες μέσα στη γη, δεν είχε αλλοιωθεί», έγραψε η ηγουμένη Μακαρία περιγράφοντας τα όσα συνταρακτικά τής συνέβησαν.

Με προσοχή , η **Ηγουμένη Μακαρία** έβγαλε όλο το σκήνωμα και το τοποθέτησε σε μία θυρίδα που ήταν πάνω από τον τάφο. Ήταν φανερό ότι επρόκειτο για κληρικό καθώς το ράσο του είχε παραμείνει άθικτο.

Το βράδυ, διαβάζοντας τον εσπερινό, η Ηγουμένη άκουσε βήματα. Ο ήχος ερχόταν από τον τάφο, αντηχώντας έως την πόρτα της εκκλησίας. Εκεί τον πρωτοαντίκρισε. Ήταν ψηλός με μάτια μικρά στρογγυλά, με μακριά μαύρα γένια που έφταναν στο λαιμό, ντυμένος με τη μοναχική αμφίεση. Στο ένα χέρι είχε μία φλόγα και με το άλλο ευλογούσε. Ζήτησε να τον βγάλουν από αυτήν τη θυρίδα που τον είχαν. Την επόμενη κιόλας μέρα η Ηγουμένη καθάρισε τα οστά και τα τοποθέτησε σε μια θυρίδα στο Ιερό του Ναού.

Το ίδιο βράδυ ο Άγιος φανερώθηκε στον ύπνο της, την ευχαρίστησε και της φανέρωσε και το όνομά του: Εφραίμ. Το λείψανο του Αγίου Εφραίμ φυλάσσεται εκεί από τότε και καθημερινά εκατοντάδες πιστών το επισκέπτονται ζητώντας από τον Άγιο την ευλογία και τη βοήθειά του. Ο Άγιος με τη χάρη του Θεού έχει κάνει χιλιάδες θαύματα. Στον περίβολο της Μονής, και προστατευμένη από κτίσμα που κτίστηκε γύρω της, υπάρχει η μουριά πάνω στην οποία ο Άγιος

Εφραίμ άφησε την τελευταία του πνοή.

Ο βίος του Αγίου Εφραίμ

Ο Άγιος Εφραίμ, κατά κόσμο Κωνσταντίνος Μόρφης, γεννήθηκε στα Τρίκαλα στις 14 Σεπτεμβρίου 1384 μ.Χ. σε ειδυλλιακή τοποθεσία , κοντά στον Ληθαίο ποταμό. Έμεινε ορφανός από πατέρα σε μικρή ηλικία μαζί με τα άλλα επτά αδέρφια του, τη δε φροντίδα τους, μετά τον Θεό, ανέλαβε η ευσεβής μητέρα του. Σε ηλικία 14 ετών, για να αποφύγει τον εξισλαμισμό και τα γενιτσαρικά σώματα, εισήλθε στην ακμάζουσα τότε σταυροπηγιακή Ιερά Μονή του Ευαγγελισμού της Υπεραγίας Θεοτόκου του όρους των Άμωμων (Καθαρών) της Αττικής.

Ο Άγιος Εφραίμ ακολούθησε με ένθεο ζήλο τον Χριστό, και διέπρεψε με την λαμπρότητα της ζωής του και τους πόνους της αθλήσεως του στο ορός των Άμωμων Αττικής (Περιοχή Νέας Μάκρης). Αξιώθηκε ακόμα να λάβει το μέγα Μυστήριο της Ιεροσύνης και το χάρισμα να υπηρετεί το άγιο θυσιαστήριο, σαν άγγελος Θεού, με φόβο Θεού και πολλή κατάνυξη.

Το 1416 οι Τούρκοι εισέβαλαν και λεηλάτησαν την Αττική και ανάγκασαν το Δούκα των Αθηνών να δηλώσει υποταγή στο Σουλτάνο. Το 1424 μ.Χ. οι Τούρκοι εισέβαλαν βιαίως στη Μονή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου και έσφαξαν όλους τους Πατέρες της Μονής. Ο Άγιος απουσίαζε στη σπηλιά του πάνω στο βουνό για προσευχή και μόλις επέστρεψε αντίκρισε έντρομος τα πτώματα των Πατέρων. Αφού τους έθαψε, ακολούθως θρήνησε γοερώς.

Τον επόμενο χρόνο, την 14η Σεπτεμβρίου 1425, επανήλθαν οι βάρβαροι και βρήκαν τον Άγιο. Τον συνέλαβαν και άρχισαν τα μαρτύρια του, που τελείωσαν στις 5 Μαΐου 1426 μ.Χ. ήμερα Τρίτη και ώρα 9 το πρωί. Τον κρέμασαν ανάποδα σ' ένα δένδρο, που σώζεται ακόμα, τον κάρφωσαν στα πόδια και το κεφάλι, και τέλος το καταπληγωμένο και μαρτυρικό σώμα του το διαπέρασαν με αναμμένο ξύλο και έτσι παρέδωσε την αγία του ψυχή στον στεφανοδότη Χριστό.

Μετά από μισή χιλιετία ευδόκησε ο φιλόανθρωπος Θεός και φανερώθηκαν, ύστερα από πολλές εμφανίσεις του ιδίου του **Αγίου Εφραίμ** και πολλών άλλων θαυμαστών γεγονότων, όλα όσα σήμερα γνωρίζουμε, τα οποία επιβεβαιώθηκαν με την εύρεση των μαρτυρικών και χαριτόβρυτων λειψάνων του Αγίου στις **3 Ιανουαρίου 1950**.

Η Πατριαρχική και Συνοδική Πράξη Αγιοκατάταξης

Το 2011 το Οικουμενικό Πατριαρχείο της Κωνσταντινούπολης με την υπ' αριθμ. 217/2-3-2011 Πατριαρχική και Συνοδική Πράξη κατέταξε τον Όσιο Εφραίμ στο επίσημο ορθόδοξο εορτολόγιο.

Bounded

Διὰ καὶ θεωροῦμεν Συνοδικὰς καὶ διορισμέθαι καὶ ἐν Ἁγίῳ διακελυμέθαι Πνεύματι, ὅπως ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἔλθειν εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα ὁ εἰρημὸς ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἀμάρων μαρτυροῦνται τελειωθείς Ἐφραίμ ὁ νέος συναθροῖσθαι τοῖς Μάρτυσι καὶ Ἀγγέλοις τῆς Ἐκκλησίας, ἐπὶ τοῖς ἰσχυροῦσι καὶ ἀγίοις τακτικῶν καὶ ὄντως ἑγκωμίων γεραίρομενος τῷ μὲν ἐ' Μαΐου, ἐν ἡ μακαρίως πρὸς τὸν Κύριον ἐξελθόντες, τῷ δὲ γ' Ἰανουαρίου, ἐπὶ τῇ εὐρέσει τῶν ἱερῶν αὐτοῦ λαβάνων.

~~Handwritten Greek text, mostly illegible due to blurring.~~

Ο Άγιος Εφραίμ γιορτάζεται δύο φορές το χρόνο, στις 3 Ιανουαρίου η εύρεση των τιμών λειψάνων του, και στις 5 Μαΐου το μαρτυρικό του τέλος.